

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424210444
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1424210444.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Prievozská č. 2, zastúpený spoločnosťou: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Bratislava, Prievozská č. 2, za ktorú konajú JUDr. Marek Baraník, JUDr. Ján Dolejš, Mgr. Martina Klačanová a Mgr. Lucia Kostolanská, proti žalovanému: A. I. K. R. Č. O. , U.Ý. N. XX.X.XXXX, F. R. Ž. Č.. XX, o zaplatenie sumy 401,96 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 24. februára 2025, č. k. 33 Csp 68/2024-62, vo výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie platobným rozkazom zo dňa 24.2.2025, č. k. 33 Csp 68/2024-62, uložil povinnosť žalovanému do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 401,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 338,19 € od 25.8.2022 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na menovanom súde (výrok I.) a povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu k rukám právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 25,- € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 104,66 € (výrok II.).

2. Proti tomuto platobnému rozkazu vo výroku II. o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., poznámka odvolacieho súdu). Poukázal na ustanovenia § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 1.1.2024. Namietol, že mu súd prvej inštancie priznal trovy právneho zastúpenia v nižšej výške, než si uplatnil a ako vyplýva z príslušných právnych predpisov. Zastáva názor, že mu prináleží náhrada trov právneho zastúpenia za preukázane vykonaný úkon právnej služby „predžalobná výzva“ (v konaní predložil pokus o zmier spolu s podacím hárkom). V tejto súvislosti dal do pozornosti, že z dôvodu rozdielnej rozhodovacej praxe naprieč súdmi Slovenskej republiky vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 4.10.2023, č. 391/2023, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z., bolo do ustanovenia § 13a písm. d/ predmetnej vyhlášky k úkonu právnej služby „predžalobná výzva“ (za ktorý patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny) pridané upresnenie, že predžalobná výzva tvorí súčasť nároku na náhradu trov konania, čo je explicitne vyjadrené doplnením slov „ako súčasť nároku na náhradu trov konania“, a teda podľa neho nemožno mať pochyb o tom, že predžalobná výzva je takým úkonom, za ktorý advokátovi patrí náhrada trov konania (vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny). Ďalej upriamil

pozornosť aj na dôvodovú správu k vyššie uvedenej vyhláške o odmenách a náhradách, ktorá uvedenú zmenu odôvodňuje tým, že „Z dôvodu rozdielného rozhodovania v súdnej praxi sa navrhuje explicitne vyjadriť, že predžalobná výzva je úkonom právnej služby, za ktorú patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny.“ Má za to, že z tejto nepochybne vyplýva jasný úmysel a jednoznačný zámer zákonodarcu zjednotiť rozhodovaciu prax súdov, ktoré doposiaľ neboli jednotné v otázke, či je predžalobná výzva nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka alebo súčasťou nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 13a písm. d/ vyhlášky o odmenách a náhradách, čím sa úspešná strana sporu, ktorej prislúchal nárok na náhradu trov konania dostávala do pozície, že jej preukázane vynaložený a účelný náklad za vyhotovenie a zaslanie predžalobnej výzvy nebol priznaný len z dôvodu, že si ho úspešná strana uplatnila „nesprávne“ (pričom posúdenie „správneho“ uplatnenia tohto nároku sa líšilo v závislosti od toho-ktorého súdu). Novela vyhlášky o odmenách a náhradách jednoznačne odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia (teda nie za príslušenstvo pohľadávky), a to práve tým, že za tento úkon explicitne uviedla, že sa jedná o súčasť náhrady trov konania, a teda sa považuje za úkon, za ktorý patrí advokátovi odmena. Za aktuálnej situácie (pričom úmyslom zákonodarcu bolo, aby táto situácia po nadobudnutí účinnosti novely vyhlášky o odmenách a náhradách netrvala, nakoľko jedným z jej cieľov bolo vylúčenie pochyb ohľadne správneho uplatnenia náhrady nákladov za predžalobnú výzvu v žalobe, na čo už poukázal) sú právni zástupcovia úspešnej strany spory (ktorá preukázane a účelne vykonala úkon právnej služby v zmysle § 13a písm. d/ vyhlášky o odmenách a náhradách) v pozícii, kedy z dôvodu, že rôzne súdy zastávajú rôzne právne názory ohľadne toho, akým titulom si náklad za predžalobnú výzvu uplatňovať, ani objektívne nemôžu vedieť svojmu klientovi odporučiť, ako tento úkon právnej služby v žalobe správne a úspešne uplatniť. Z uvedeného dôvodu tak právnym zástupcom ostáva len skúšať, ako rozhodne ten-ktorý súd, pretože to, aké uplatnenie je „správne“, je relatívne a subjektívne (keďže závisí od toho, ktorý konkrétny súd o veci rozhoduje), čo je podľa neho neprípustné. Dodal, že je potrebné vziať do úvahy, že ak právny zástupca zastupuje klienta, ktorý vedie viacero sporov na rôznych súdoch, môže pokojne nastať situácia, kedy si právny zástupca bude musieť v praxi „odsledovať“ ako určitý súd rozhoduje, aby si náhradu nákladov za predžalobnú výzvu uplatnil v súlade s právnym názorom konkrétneho súdu, čo (aj s odkazom na novelu, ktorá mala vyriešiť práve tento výkladový problém) rozhodne nepovažuje za správne, spravodlivé a ani za súladné s právnymi predpismi. Vo vzťahu k účelnosti tohto úkonu právnej služby uviedol, že tento náklad mu vznikol následkom toho, že žalovaný si nesplnil voči nemu svoju povinnosť uhradiť svoj dlh a túto situáciu sa snažil vyriešiť najprv mimosúdnou cestou - zaslaním kvalifikovanej predžalobnej výzvy žalovanému, v ktorej ho upozornil na existenciu dlhu, jeho výšku, ako aj lehotou na jeho dobrovoľnú úhradu spolu s údajmi, na ktorých ho môže kontaktovať a dohodnúť sa na riešení danej situácie. Je preto zrejmé, že účelom takejto výzvy bolo vyhnúť sa súdnemu konaniu, čo bolo nakoniec nepochybne aj v prospech žalovaného. Z jeho strany boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, predovšetkým zaslanie spornej predžalobnej výzvy, ktorá prioritne slúži, resp. smeruje k predchádzaniu súdnych konaní spojených s ďalšími nákladmi v podobe súdnych trov. Tieto si uplatnil v zmysle § 13a vyhlášky o odmenách a náhradách a k uvedeným úkonom aj režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky o odmenách a náhradách. Ním uplatnená výška náhrady trov konania (zahŕňajúc náklad za úkon právnej služby - predžalobná výzva) bola správna a vo výške stanovenej právnymi predpismi, v dôsledku čoho vychádza uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko neaplikoval na vec príslušné ustanovenia vyhlášky o odmenách a náhradách, v dôsledku čoho tak zaviazal uznesením protistranu na náhradu trov konania v nesprávnej (nezákonnej) výške. Ak by sa súd nestotožnil s klasifikáciou nákladov za vykonaný úkon právnej služby - predžalobnej výzvy ako súčasťou nároku na náhradu trov konania, mal konajúci súd vziať do úvahy, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.9.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe

právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. Na podporu svojej argumentácie poukázal aj na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, napríklad uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 8.2.2023, sp. zn. 23 CoCsp 6/2023; Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.1.2023, sp. zn. 7 CoCsp 65/2022 a zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 9 CoCsp 57/2022; Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.7.2022, sp. zn. 16 CoCsp 9/2022. Na základe vyššie uvedeného má za to, že výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym úkonom „predžalobná výzva“ boli riadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené, následkom čoho je nevyhnutné ich považovať za trovy konania, za ktoré mu prináleží odmena. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý výrok zrušiť alebo zmeniť tak, že zaviazá žalovaného na úhradu trov konania v celkovej výške 182,02 € pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 25,- € a trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby a im prislúchajúce režijné paušály vo výške 157,02 €.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu, v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný podľa § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je prípustné.

5. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a/ zastavení konania; b/ odmietnutí podania vo veci samej; c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania; d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia; e/ zrušení neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1; f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia; g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku; h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie; i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku; j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia; k/ povinnosť zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva; l/ zabezpečení dôkazného prostriedku; m/ nároku na náhradu trov konania; n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164; o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

7. Podľa § 386 písm. c/ C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Odvolací súd je oprávnený rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie iba vtedy, ak je odvolanie prípustné. Rozhodnutie, voči ktorému nie je prípustné odvolanie, stane sa doručením stranám konania právoplatným, preto je odvolací súd povinný prípadné odvolanie odmietnuť.

9. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním nenapadol výrok súdu prvej inštancie, ktorým mu tento priznal nárok na náhradu trov konania, ale odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o výške trov konania, v ktorej súd náhradu trov konania žalobcovi priznal.

10. Rozhodnutie o trovách v platobnom rozkaze v sebe zahŕňa obidve zložky - rozhodnutie o tom, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň výrok o tom, v akej konkrétnej výške tento nárok vznikol. Keďže už z podstaty platobného rozkazu vyplýva, že v konaní je úspešný žalobca, inak by súd platobný rozkaz vydať nemohol a vec by prejednal v riadnom konaní, nárok na náhradu trov konania ako taký mu z tejto procesnej úspešnosti plynie automaticky. Súd potom následne rozhoduje iba o výške trov konania, ktorá zahŕňa aj výšku náhrady trov právneho zastúpenia.

11. V Civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť (§ 262 ods. 2 v spojitosti s § 239 ods. 1 C.s.p.). Tým je zachovaná dvojinštančnosť rozhodovania o výške náhrady trov konania.

12. Pre platobný rozkaz však Civilný sporový poriadok neupravuje, že by ho mohol vydať iba vyšší súdny úradník, takže ho môže vydať aj sudca. Pokiaľ platobný rozkaz vydá sudca, prípustnosť odvolania je vymedzená tým, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1 veta posledná) a tým, že podľa § 357 C.s.p. je odvolanie prípustné iba voči výroku, ktorým sa prizná/neprizná nárok na náhradu trov konania, ale nie voči uzneseniu, ktorým sa rozhoduje o výške náhrady trov konania, to je okrem iného dôvod, pre ktorý je vhodné, aby platobný rozkaz vydával vyšší súdny úradník a nie sudca.

13. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenamietol priznanie nároku na náhradu trov konania, odvolal sa iba voči ich výške. Voči rozhodnutiu o výške trov konania však odvolanie podľa § 355 ods. 2 C.s.p. v spojitosti s § 357 C.s.p. prípustné nie je, preto odvolací súd nemohol odvolanie vecne preskúmať, preto odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol.

14. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie mohol jeho nárok na priznanie trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - predžalobnú výzvu právne posúdiť (s prihliadnutím na uplatnenie zásady iura novit curia) ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na to, že takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania, odvolací súd poukazuje na to, že v prípade uplatnenia spornej sumy ako príslušenstva ide o hmotnoprávny nárok, opierajúci sa o iné rozhodujúce skutočnosti a dôkazy (ktoré je žalobca povinný uviesť v žalobe; § 132 C.s.p.), ako pri uplatnení nároku na náhradu trov konania. Bez zmeny žaloby v zmysle § 140 ods. 2 C.s.p. neprichádza do úvahy žalobcom navrhované právne posúdenie sporného nároku ako príslušenstva pohľadávky.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný ako procesne úspešná strana sporu by mal nárok na náhradu trov konania, avšak túto nežiadal, pričom mu ani zo spisu žiadne trovy nevyplývajú (v konaní bol pasívny). V záujme rozumného usporiadania procesných vzťahov s odkazom na čl. 4 ods. 2 C.s.p. odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).